

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 27

гр. София, 29.07.2025 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и девети юли през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. П.

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
подп. ВАСИЛ М. П.

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
като разглежда докладваното от бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ. П. Въззивно
частно наказателно дело № 20256000600024 по описа за 2025 година

с участието на прокурор п. П.

образувано по жалба от адв. Д. Д. от АК – Пловдив, защитник на обвиняемия
ефрейтор Н. С. Ц. от военно формирование 42 000 - Карлово, срещу
определение № 14 от 18.07.2025 г. по чнд № 73/2025 г. по описа на Военен съд
– Пловдив.

Производството е по реда на чл. 64, ал. 8 от НПК в касационната му фаза.

С обжалваното определение № 14/18.07.2025 година по ЧНД № 73/2025 година по описа на ВС – Пловдив е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по дос. пр. № 39-Рп/2025 г. по описа на ВОП – Пловдив спрямо обвиняемия ефрейтор Н. С. Ц. от военно формирование0 - К..

С жалбата пред настоящата инстанция се иска определението на ВС – Пловдив да бъде отменено, като се вземе спрямо обвиняемия ефрейтор Н. С. Ц. по-лека мярка за неотклонение.

Правят се доводи, че неправилно е интрепентирана законовата презумпция по чл. 63, ал. 2, т. 3 от НПК, която е оборима в досъдебната фаза при първоначално вземане на мярката за неотклонение.

Твърди се, че съдът е взел най-тежката мярка за неотклонение позовавайки се съществено и единствено от повдигнатото обвинение по чл. 116, т. 6 от НК, като се прави извода, че е налице хипотезата задължително задържане на обвиняемия.

В определението на първоинстанционният съд липсва обоснованост за

евентуалната опасност, че обвиняемият ще се укрие и ще извърши друго престъпление. Съдът е пропуснал да обсъди характеристични данни на обвиняемия, неговото семейно положение и поведението след извършване на инкриминираното деяние.

В съдебно заседание жалбата се поддържа по изложените съображения, като се развиват същите доводи и се обосновава, че трябва да се вземе по-лека мярка за неотклонение.

Прокурорът не е представил писмено изложение относно подадената жалба.

В съдебно заседание сочи, че мярката за неотклонение взета от първоинстанционният съд „Задържане под стража“ е правилна, законосъобразна и справедлива, поради което следва да бъде потвърдена.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по делото и се запозна с атакувания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Жалбата е допустима, като е подадена от лице, което има право на жалба, в законоустановения 3-дневен срок и е подадена чрез съда, който е постановил първоинстанционния съдебен акт.

Разгледан по същество, жалбата е основателна.

С постановление от 17.07.2025 г. ефрейтор Н. С. Ц., от в.ф.0 - К., е привлечен в присъствието на защитник-адвокат Д. Д. от АК – Пловдив в качеството на обвиняем, като му е повдигнато и предявено обвинение за извършено престъпление по чл.116, ал. 1, т. 6, предл. 1 вр. чл. 115 от НК. Спазена е разпоредбата на чл. 94, ал. 1, т. 3 от НПК относно правото на обвиняемия да има задължителна адвокатска защита.

Въззивната инстанция се съгласява с направения от първоинстанционния съд извод, че на този етап от разследването от събраните доказателства може да се направи заключение за наличието на обосновано предположение за съпричастността на обвиняемия ефрейтор Ц. към престъплението, за което му е предявено обвинение. Данни за това са налице в доказателствения материал по делото, независимо, че обвиняемият не дава обяснения по делото. Няма спор относно фактическата обстановка и оръжието с което е извършено престъплението. Касае се за въздушна пушка, с която е произведен изстрел. Поводът за събирането на компанията е изяснен и се касае за приятелска среща по повод раждане дете на обвиняемия. Не е имало конфликт между присъстващите лица, но същите са били употребили алкохол. Това е дало основание за по свободно изразяване и отпадане на задръжки, както в случая е

изваждането на оръжието и боравенето с него. Няма данни да е имало конфликт между лицата участващи в събирането и спор, който е следвало да бъде разрешен с оръжието. Напротив всичко е било в една приятелска атмосфера и няма данни на този етап за преднамереност и решаване на спор с пушката.

Правилно първоинстанционният съд е цитирал част от показанията дадени от свидетелите на инцидента. Те са предупредили обвиняемия ефрейтор Ц. да прибере пушката, за да не стане беля с нея, а той е отговорил „че тя е празна“.

Правилно първоинстанционният съд е посочил, че на обвиняемия ефрейтор Ц. е повдигнато обвинение по чл.116, ал. 1, т. 6, предл. 1 вр. чл. 115 от НК, което е за „тежко престъпление“ и се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ повече от 5 години, а в случая не по-малко от 10 години „Лишаване от свобода“ или друго по-тежко наказание.

Неправилно обаче първоинстанционният съд от това е направил извода, че се касае за престъпление с изключителна висока степен на обществена опасност и че само най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“ следва да бъде взета спрямо обвиняемия. Следва да бъдат извършени още съдебно следствени действия с оглед точно установяване на фактите относно оръжието, неговите възможности и изготвянето на експертизи. В тази насока следва да бъде изяснено по детайлно отношението на обвиняемия спрямо пострадалото лице и неговите намерения. Явно случая се касае за едно предварително работно обвинение, което наистина е за много тежко обвинение, но в тази насока следва да бъдат направени обобщения след събиране на всички доказателства и изясняване на обективната истина по делото.

Неправилно първоинстанционният съд е преценил характеристиките данни на обвиняемия, неговото семейно положение, обстоятелството, че има новородено дете, което още не е изписано от болницата. Здравословното състояние на обвиняемия също е важно, както с оглед вземане на по-лека мярка за неотклонение, така и за вземане на най-тежката такава в „Задържане под стража“.

Неправилно е преценено, че има опасност обвиняемия да се укрие от съдебните органи или да извърши друго престъпление. Всички събрани данни

на този етап дават основание, че няма такава опасност. Точно обратното същият има новородено дете, за което следва да полага грижи като родител и да го издържа. Обвиняемият е с установено местоживееие, трудово и социално ангажиран е, поради което не е налице реална опасност от укриването му.

Не са налице всички законови изисквания за вземане на най-тежката мярка „Задържане под стража“ спрямо обвиняемия ефрейтор Ц.. Законната презумпция по чл. 63, ал. 2, т. 3 от НПК е оборена, тъй като от материалите по делото се установява, че не съществува реална опасност обвиняемия да се укрие или да извърши друго престъпление.

Доколкото „Задържането под стража“ като изключително отклонение от правото на лична свобода може да бъде оправдано само ако са налице конкретни данни за действително изискване на обществен интерес, което независимо от презумпцията за невиновност надделява над правилото за зачитане на личната свобода, в случая мярката за неотклонение „Парична гаранция в размер на 5 000 лева“, спрямо обвиняемия ефрейтор Н. Ц., ще се яви законосъобразна и обоснована.

С оглед обема на процесуална принуда, който се прилага, ще изпълни в цялост предвидените в закона и посочени в чл. 57 от НПК цели. Настоящата инстанция при определяне размера на паричната гаранция се съобразява с имущественото и семейно положение на обвиняемия.

Задържаният под стража обвиняем ефрейтор Н. Ц. от ВФ0 - К., да се освободи след внасяне на паричната гаранция и влизане в сила на настоящето определение.

Предвид изложеното, въззивната инстанция намира, че спрямо обвиняемия ефрейтор Н. С. Ц. от ВФ0 - К. следва да бъде взета мярка за неотклонение „Парична гаранция в размер на 5 000 лева“, а определението на първоинстанционния съд, с което е взета мярка за неотклонение спрямо обвиняемия ефрейтор Ц. „Задържане под стража“ следва да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 64 ал. 9 от НПК Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 14/18.07.2025 година по частно наказателно дело № 73/2025 г. на Военен съд – Пловдив, с което е взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия ефрейтор Н. С. Ц. от военно формирование0 - К..

ВЗЕМА мярка за неотклонение „ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ В РАЗМЕР НА 5000 ЛЕВА“ на обвиняемия ефрейтор Н. С. Ц. от военно формирование0 - К..

Обвиняемият ефрейтор Н. С. Ц. от ВФ0 - К. да се **ОСВОБОДИ** след внасяне на гаранцията.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____